

מסורת הש"ס

(א) לפי ט. [י.ג.]. (ב) [קמ"ן] עפ. טוה"כ: [כ.]. (ג) [לעיל] יב: [ד.]. (ד) [קמ"ן סה:]. (ה) [כס"י הני' ח"א בר"ה] וכו' רש"י: (ו) [קמ"ן סה:]. (ז) [ש"ע"ל: (ח) [קמ"ן סג:].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה במחבא וכו' כרכוס: [י"ב משנה דמטות דף טו והוא מזור: (ג) ד"ה] וכן מדקמ"י וכו' דפריך הכי קמ"ד דה"ל: (ג) [תו"ם ד"ה לא צריכא אלא ל"מ]:

מוסף רש"י

במחבא. מחמת פסד ליטקין ונולשת ליעול טו. כרכוס: [י"ב משנה דמטות דף טו זהו זר והורה. אם מדקמ"י וכו' ומלמדת טוה"כ ולא אמר אורח בזמנא ב"ה (טוטה ב:)].

ישבה לה ולא בדקה. אכל נשים קאי ולא לעיל מהדר: **טמאה.** דלורת בזמנא ב"ה: **במחבא.** מחמת ליטקין או (ב) כרכוס: **ימי ספיר:** וזמורה יוס. כיון שנפתח מעיניה וראתה היום אע"ג בדמון י"א היא הו"א למחר בחזקת טמאה: **גמ' לומר שאינה צריכה** בדקה. שחרית וערבית ומשעברו צריכה לבדוק כדאיתא בפ"ק (לעיל דף י"א): **והא מדקמ"י סיפא ישבה.** למשמע דיעבד מכלל כו'. והאי דפריך (ג) כן דס"ד דהאי ישבה אמוך י"א קאי: **ימי נדה.** לימים שראויין לנדה כגון אחר י"א שצ"ן נדה לנדה: **בחזקת טוה"כ.** שנסמלקו דמיה שנדוטה ונלחש: **צימיו נדה.** לאחר שעברו י"א וראויים לנא ימי נדה: **נתיבא בדקה.** לכתחלה אצל ישבה ולא דקה דיעבד טוה"כ וא"ס הגיע וסת הקצוע לה ולא דקה הו"א ודאי טמאה: **לא נלרע.** ה"ל דקמ"י כל י"א בחזקת טוה"כ אלא לר"מ כזוף פרק ראשון בגמרא: **אמאי יוציא.** שמשמ"י י"א: **דלמא אפ"ה לנקולא** בעימי נדה. בימים הראויים לנדה אסורה לשמש שמא תקלקלנו: **רצא אחר.** מתני' דקמ"י כל י"א בחזקת טוה"כ: **לומר.** שא"ס תראה בה"ס אינה מטמאה מעת לעת לפי שמסמלקין דמיה: **הנדה.** כלומר אשה שראוה ד"ס מטמאה מעת לעת צריכה תחלת נדוטה: **הופנה ושומרת יוס.** כלומר והיו"א בתוך י"א בין שראוה ג' ימים והו"א זכא בין שראוה יוס אחד והו"א שומרת יוס מטמאה מעת לעת צריכה ראשונה: **היולדת.** שי"א ד"ס צפתימת הקצר מטמאה מעת לעת צריכה ראשונה: **היא צר כהונא.** פ"י אמתי' מהדר: **בתוך ימי ויפנה.** כגון ראתה ג' פעמים מט"ו לט"ו אין זה וסת לענין דיה שעתה או לענין שא"ס לא דקה תהיה טמאה דמט"ו לט"ו הו"א ימי ויפנה וכן כל הימים משלמנו ו' ימי נדות עד י"ח דשלמי ימי ויפנה צדדי נדות: **לא שמיע לי ה"א שנעטפת.** דרב יוסף ותלמידו דרב יהודה שהו"א תלמיד של רב ושמואל וכלה רב יוסף ונעקר תלמודו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואינו נזכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמידו של רב יהודה אינו ולא אמר לי שמועה זו ואצ"י תלמידו מוזכרו (מדריס דף מה:). **א"ס אמרס ניהלן.** קודם חולייין: **ה"ג ואה"א אמרס ניהלן.** על משנה זו אמרת לנו משמיה דאין אשה קוצעת לה וסת צימי ויפנה: **למודה.** רגילה: **יוס ט"ו.** לקמן מפרש ליוס ט"ו לטבילתה: **ושיפנה.** לה וסת ליוס כ' פעם אחת: **זה וזה אסורין.** אין צ"ל ט"ו שעבר שאסור שהרי כל היום הממיה שמא

תרעה דק"ל [קמ"ן סג:] דחייב אדם לפרוש מאשתו סמוך לוסתה ואין צ"ל יוס' כ' שראתה בו שהרי נדה היא אלא ה"ק כשיחזור ויגיע ט"ו אסורה לשמש שהרי יוס' וסתה הוא ועדיין לא דילגתו אלא פעם אחת ואין וסת נעקר בפחות מג"פ וכשיגיע יוס' כ' לראייה של כ' אסורה לשמש שמה תקבע וסת מכ' לכ' שהרי שינתה פעם אחת ליוס כ' וכן פעמים ליוס כ' זה וזה אסורין יוס' ט"ו ויוס כ' הבא אצל ג' פעמים ליוס כ' הותר יוס' ט"ו ונאסר יוס' כ': **לא שנו.** דליוס ט"ו היו וסת קצוע לביצני תלתא זימני למיעקריה: **אלא.** שהיתה רגילה לראות יוס' ט"ו לטבילתה לסוף ו' ימי נדה וראוה ליוס ט"ו שהוא יוס' כ"ב לראייתה דכבר שלמו ימי וזב לוסף י"ח והרי ד' ימים שהגיעו ימים שראוה להיות בה"ס נדה: **מקצע לא קצעה.** בתוך ימי ויפנה דבצעי ג' זימני למיעקריה דבחדא זימנא הוא דעקר לה וא"ס ישבה ולא דקה טוה"כ: **מיהא מהו דניחוש** לה. א"ס היתה רגילה מט"ו לט"ו דהיינו טוך ימי וזב מי צעיא למיהא ולא תשמע ליוס ט"ו קודם ראייה שמה

תרעה דק"ל [קמ"ן סג:] דחייב אדם לפרוש מאשתו סמוך לוסתה ואין צ"ל יוס' כ' שראתה בו שהרי נדה היא אלא ה"ק כשיחזור ויגיע ט"ו אסורה לשמש שהרי יוס' וסתה הוא ועדיין לא דילגתו אלא פעם אחת ואין וסת נעקר בפחות מג"פ וכשיגיע יוס' כ' לראייה של כ' אסורה לשמש שמה תקבע וסת מכ' לכ' שהרי שינתה פעם אחת ליוס כ' וכן פעמים ליוס כ' זה וזה אסורין יוס' ט"ו ויוס כ' הבא אצל ג' פעמים ליוס כ' הותר יוס' ט"ו ונאסר יוס' כ': **לא שנו.** דליוס ט"ו היו וסת קצוע לביצני תלתא זימני למיעקריה: **אלא.** שהיתה רגילה לראות יוס' ט"ו לטבילתה לסוף ו' ימי נדה וראוה ליוס ט"ו שהוא יוס' כ"ב לראייתה דכבר שלמו ימי וזב לוסף י"ח והרי ד' ימים שהגיעו ימים שראוה להיות בה"ס נדה: **מקצע לא קצעה.** בתוך ימי ויפנה דבצעי ג' זימני למיעקריה דבחדא זימנא הוא דעקר לה וא"ס ישבה ולא דקה טוה"כ: **מיהא מהו דניחוש** לה. א"ס היתה רגילה מט"ו לט"ו דהיינו טוך ימי וזב מי צעיא למיהא ולא תשמע ליוס ט"ו קודם ראייה שמה

בנות כותים פרק רביעי נדה

למ'

**עין משפט
גר מצוה**

לא צריבא (א) ב"ה. **ומועיל** מה שהיא בחזקת טוה"כ שזמרתה לשמש כל זמן שלא גירשה א"ר אינו חייב לגרשה עד שעברו י"א יוס: **והיוולדת** כולן מטמאות מעת לעת. אע"ג דמטמאת דיה שעתה היינו נשאר ד"ס שראוה כשהיא מעוברת ולא צריכה ד"ס לידה שראוה מחמת פתיחת הקצר וי"מ דהכא כרזי יוקי דבצעי ג' עונות א"ר כגון שקודם כצר ראתה פעם אחת וקסרי דבצעי מטמאה מעת לעת ולית ליה דיין שעמך כל ימי עיבורן ואשמעינן אע"ג דראייה שניה זו מחמת אונס לידה ראתה אפ"ה מטמאה מעת לעת הקשה הר"ר יעקב מארולייני"ש דהכא מני דזכא ושומרת יוס מטמאה מעת לעת ואפ"ה מפרש רב יהודה דע"ל דכל י"א יוס אינה צריכה בדקה ובפ"ק (לעיל דף י"א). **אמרי'** דלשה שי"ש לה וסת וד' נשים ואשה שעברו עליה ג' עונות דיין שעמך ומנא תסס אע"פ שאמרו דיין שעמך צריכות להיות כדוקות וי"ל דיש לה וסת צריכה למימר כיון דלורת בזמנא ב"ה צריכה בדקה בשעת וסתה ושה"ק נמי איכא למימר דלריכה צדיקה שלח תשמח תורת צדיקה מהן צמולת דמיס כשמתרה ומעוברת ומניקה לנשיעברו ימי עיבורה ומניקותה לפי שהורגלו זמן מרובה בלא צדיקה וזקנה אע"ג דלא אמאי מו' לדי צדיקה וליכא למיגזר בה מילי מ"מ גזר לה אכ"ח אחריתי אצל תוך י"א יוס אינה צריכה צדיקה לזמן מועט הוא ולא תשמח תורת צדיקה דלחר י"א יוס מבדוק וכן זמן מועט יש משצדקה: **רב הונא בר חייא אמר שמואל** לומר שאינה קובעת וסת בימי ויבתה. ולא מיציעי צימי ספירת ויפנה דמון ימי נדוטה וכי"ש דקוצעת צימיה הראויים לזיבה כרזי יוחנן לגבי שמואל כדלחר פרק

מי שהולאוו (עירובין דף נו:):
מקבע לא קבעה ע"י ראייה זו. של תוך ימי ויפנה לא קבעה וסתה שתצטרך לעוקרו על ידי שלש פעמים כאלו קצעה וסת צימי נדה אצל מהו שמחוש ע"י קביעות של ימי נדה לאסור פעם רביעי אפ"י בל הוסת צימי ויפנה וזהו שפיר דחיישינן: **אלמלא** לא קבעה מירחש מהו דניחוש לה וסת אסורין אגן היתה למורה להיות רואה ליוס כ' ושניתה ליוס כ' זה וזה אסורין

מקבע לא קבעה ע"י ראייה זו. של תוך ימי ויפנה לא קבעה וסתה שתצטרך לעוקרו על ידי שלש פעמים כאלו קצעה וסת צימי נדה אצל מהו שמחוש ע"י קביעות של ימי נדה לאסור פעם רביעי אפ"י בל הוסת צימי ויפנה וזהו שפיר דחיישינן: **אלמלא** לא קבעה מירחש מהו דניחוש לה וסת אסורין אגן היתה למורה להיות רואה ליוס כ' ושניתה ליוס כ' זה וזה אסורין

כב א"י פ"ח מהל' אסורי ביאה הל"ט וי"ב מהל' מנמיא משכב ומשכב הל"ה סבג לאין קו"ט טו"ש ע"ד קמ"ן (ק"ו פ"ח) ט"ד [קמ"ן סת"ף ט"ז]
כג ב' (מ"י) ש"ס סמ"ג ש"ס טו"ש ע"ד ש"י קפ"ד סת"ף ט"
כד ג' ע"י צימ"י ש"פ ה"ל כ"א כ"ב
כה ד' מ"י ש"ס פ"ח הל"ה י"א
כו ה' מ"י פ"ח מהל' משכב ומנמיא הל"ז:
כז ו' מ"י פ"ח מהל' אסורי ביאה הל"ט סמ"ג לאין קו"ט טו"ש ע"ד קמ"ן פ"ט:
כח ז' מ"י ש"ס הל"ח סמ"ג ש"ס טו"ש ע"ד י"ז קפ"ט סת"ף ט'
כט ח' מ"י פ"ח מהל' אסורי ביאה הל"ט סמ"ג לאין קו"ט טו"ש ע"ד קמ"ן פ"ט:
כ ט' מ"י ש"ס הל"ט סמ"ג ש"ס טו"ש ע"ד י"ז קפ"ט סת"ף ט'
כ י"א מ"י ש"ס הל"ט סמ"ג ש"ס טו"ש ע"ד י"ז קפ"ט סת"ף ט'

תו"ם הרא"ש

לא צריכא לר' מאיר כו'. דהיינו וכיון דצריך להוציא משום דילמא אתי לקלקולא בימי נדה מאי נפקא מינה דאחר עשר בחזקת טוה"כ וי"ל דנפקא מינה דמותרת לשימש כל זמן שלא נישא. א"ר דלא אתי חיוב לגרשה עד שיעברו י"א יוס: **והיוולדת** כולן מטמאות מעת לעת. אע"ג דמטמאת דיה שעתה היא שניא ד"ס לפתיחת הקצר שאני אי נמי כו' יוסי דבצעי הפסקה ג' עונות א"ר כגון שראתה פעם אחת ולית ליה דייין כל ימי עיבורן: **לומר** שאינה קובעת וסת בתוך ימי ויבתה. ה"פ דמתני' כל מקרה בעלמא הוא ולא הו"א קביעות וסת. מירחש מהו דניחוש ליה. פירוש"י אם היתה למורה לראות מט"ו לט"ו מהו שתחוש לפרוש מבעלה כשיגיע זמן וסתה ופשיט ליה רב פפא מהא דאמרין היכא דשינתה לכ"ו דכי הדרוי אתו כ"ב וקתני זה וזה אסור וכו' היכי דחוששת כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי ויבתה וסת שקבעה חוץ לימי ויפנה ה"ה חוששת לוסת שקבעה בתוך ימי ויבתה. וניחוש טפי לפרוש הכי מקבע לא קבעה בימי ויבתה מירחש מהו שתחוש בתוך ימי ויבתה לוסת שקבעה חוץ לימי ויבתה מי אמרינן כי היכי דלא קבעי לה וסת בתוך ימי ויבתה משום שהיא מסולקת דמיס. הכי נמי אינה צריכה לפרוש כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי ויבתה:

מירחש מהו דניחוש לה וסת אסורין אגן היתה למורה להיות רואה ליוס כ' ושניתה ליוס כ' זה וזה אסורין אגן היתה למורה להיות רואה ליוס כ' ושניתה ליוס כ' זה וזה אסורין

מירחש מהו דניחוש לה וסת אסורין אגן היתה למורה להיות רואה ליוס כ' ושניתה ליוס כ' זה וזה אסורין אגן היתה למורה להיות רואה ליוס כ' ושניתה ליוס כ' זה וזה אסורין